

PŘÍLOHA Č. 4

MATEŘSKÁ ŠKOLA PASTELKY, BRNO

Rozhovor se uskutečnil na začátku června 2016 v Brně Židenicích, s paní učitelkou Janou Albrechtovou. S jejím souhlasem zde uvádím přepis vedeného rozhovoru.

Otázky do rozhovoru

1. Jaký byl prvotní podnět pro vznik přírodní zahrady?
2. Kde jste se o přírodních zahradách dozvěděli, popřípadě, kde jste čerpali inspiraci?
3. Jaká je finanční náročnost pro vznik přírodní zahrady?
4. Kdo se podílel na vzniku zahrady?
5. Jak reagovala / reaguje veřejnost na tento styl zahrady?
6. Setkali jste se s negativními ohlasy na změnu zahrady?
7. Jak je zahrada nápomocná ve výuce dětí, popřípadě, jak probíhá výuka v zahradě?
8. Jak probíhá celoroční péče o zahradu?
9. Pěstujete-li s dětmi jedlé plodiny, mohou pak své vypěstované plody ochutnat?
10. Jaká je finanční nákladnost, popřípadě, fyzická náročnost na údržbu zahrady ve srovnání s běžnou zahradou?
11. Který prvek v zahradě je nejvíce oblíbený / využívaný?
12. Jak hodnotíte přírodní zahradu ve vztahu k dětskému rozvoji?
13. Doporučili byste přírodní zahradu i ostatním školským zařízením?

Odpovědi

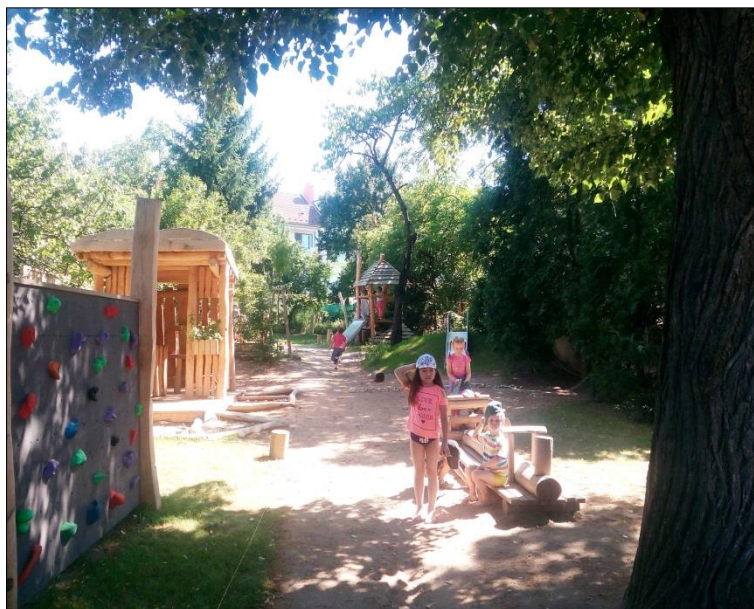
1. Prvotním podnětem pro vznik bylo asi zařazení mateřské školy do sítě ekologických MŠ, s čímž souvisela i určitá změna konceptu výuky a přeměna zahrady. Pro inspiraci jsem navštívila i mateřské školy v zahraničí, abych se podívala, jak správná přírodní zahrada funguje.
2. Inspiraci jsme čerpali z literatury, z internetu, ze seminářů, prostě odkud se dalo. Snažili jsme se získat to nejvíce informací, aby byla naše zahrada jedinečná.
3. Finanční náročnost taky rozhodně určitá bude, ale peníze musíte vložit do všeho nového. Chtěla jsem jednotný styl všech herních a dřevěných prvků a proto byly tyto prvky vytvořeny odbornou firmou.

4. Na vzniku zahrady se podíleli všichni pedagogové společně s některými z rodičů. S dřevěnými prvky a terénními úpravami nám pomohla odborná firma.
5. V naší škole máme určitý řád a pravidla, která důsledně dodržujeme. Pravidla musí respektovat pedagogové, všichni zaměstnanci školy, děti i rodiče. Před přijetím dítěte do školky, jsou rodiče s těmito náležitostmi seznámeni. Pokud nesouhlasí, dítě nebude přijato. Již od roku 2008 je náš koncem výuky podřízen určitým ekologickým projektům, čili vznik přírodní zahrady byl jen dalším krůčkem k dotvoření jednotného celku MŠ.
6. Jak jsem již uvedla, v momentě, kdy rodiče nesouhlasí s naším stylem zahrady, s výukou či s pravidly, nemůže naši školu navštěvovat ani jeho dítě. Co se týče širší veřejnosti, jsme ukázkovou přírodní zahradou, kterou navštěvují různí lidé z různých koutů České republiky, aby se podívali, jak fungujeme. Takže ohlasy spíš pozitivního charakteru.
7. Snažíme se děti naučit vážit si všeho živého okolo nás, ukázat jim možnosti, které jen málokteré dítě ve městě zná. Pořádáme různé výlety do přírody, na farmy či na jízďárny, kde děti učíme, nebát se zvířat a budujeme jejich vztah k nim. Když pak děti přijdou do zahrady, nesnaží se nic zničit, nezašlápnu brouka, nezlomí větev. Naším cílem je vybudovat v nich určitý vztah k přírodě, který jim zůstane i po odchodu z MŠ. S dětmi mnohdy měníme i jejich rodiče. Díky organizaci Veronica, od které jsme dostali určité finance, jsme mohli na naší zahradě zřídit i malou laboratoř s mikroskopy. Děti zde, pod mikroskopy, sledují různé části rostlin, plodů nebo i drobný hmyz. V zadní části zahrady máme vyvýšené záhony a kompost. Zde se děti učí sádit rostliny, pečovat o ně a být trpělivými. Pomocí kompostu poté ukazujeme koloběh v přírodě.
8. Péče o zahradu probíhá tak, že co nestihneme udělat s dětmi, prostě musíme udělat sami. Díky vzrostlým lipám uprostřed zahrady máme opravdu napilno celý rok. Máme štěstí, že naše děti velmi baví hrabat listí. Co se týče zastřihávání keřů podél plotu zahrady, to děláme jen v případě, že keře již přerůstají, popřípadě vadí hře dětí. Jinak je necháváme volně růst. V zadní části máme květnatou louku, kterou nám chodí dvakrát do roka posekat jeden tatínek. Zalévání, pletí, okopávání a podobné práce většinou děláme všichni společně.
9. S dětmi pěstujeme rajčata, papriky, jahody a hodně druhů bylinek. Plodiny děti dostávají ke svačinám, z bylinek děláme šťávy a limonády.
10. Finanční nákladnost na údržbu zahrady vůbec neřešíme, vše děláme svépomocí.

11. Nejoblíbenějším prvkem v zahradě je rozhodně blátoviště. Děti milují, když si můžou hrát s vodou, stavět přehradu a brodit se v rozbředlém písku.
12. Dle mého názoru se pořád potřebují rozvíjet ne jen děti, ale i dospělí. A nám se to daří. Měníme pohled dětí i jejich rodičů na přírodu, na využití volného času, na ekologii. Děti, které vyjdou z naší školy, jsou klidnější, rozvážnější, tvořivější a trpělivější. Dokáží se soustředit a naprosto věnovat pozornost jedné věci, váží si svého okolí a taktéž mají lepší sociální schopnosti. Ve škole pracuji již mnoho let a rozdíl, mezi našimi dětmi a dětmi, které přicházejí z klasických školek, je markantní.
13. Každá mateřská či základní škola se musí rozhodnout sama, jakým směrem chce jít a co chce své žáky naučit. My se rozhodli jít směrem k přírodě a nelitujeme toho. Nedokážu si již představit, že bych měla pracovat v klasické škole.

FOTODOKUMENTACE

(Autor: Veronika Kaňoková)

Obr. 30 Průhled mateřskou školou Pastelky

Obr. 31 Vodní prvek – jezírko s rostlinami

Obr. 32 Mini-laboratoř, dar od organizace Veronica

Obr. 33 Svahová skluzavka – využití terénu

Obr. 34 Rozestavěný hmyzí hotel

Obr. 35 Oblíbený herní prvek - blátoviště

Obr. 36 Dřevěný altán s bylinkami a zelenou střechou

Obr. 37 Dřevěný kompostér